

Ítróttur

jörðina aftur, eftir at hava ríkið á hægum bylgjum, og hóast ósigrar í Jugoslavía og Eysturriki í mai, kortini at hava havt vónina um, at «vit gera tað aftur, tá vit mæta norðurlirum á heimavelli».

Áskoðararnir, ið byrjaðu væl við taktfestum «Føroyar, Føroyar»-rópum, vendu skammiliga sínum egnu bakið, hóast ein 0-5 ósigur als ikki er nakað at skammast yvir, tá ein hugsar um, at her vóru tað amatørar við fót-bólti sum fíftíðartrivi, ið mættu spælarum, ið einki annað hava at gera, enn at hugsa um og spæla fót-bólt.

At Føroyar í hesi kappingini hava fingið trý stig og trý mál, er framvegis ein sensation, og um vit so tapa tveir teir síðstu dystirnar við 1000 málum, kann eingin taka tey trý stigini frá okkum.

Tað er tí einki at fella í fátt yvir. Føroysku spælararnir eru við í hesi kapping fyrri at læra, og endaðu allir dystirnir sum tnn fyrsti, var einki óført, tí hepní aleina er ikki lærdomur. Hinvegin vóru nógvir glottar at siggja í dystinum hesaferð, sum geva dirvi at hyggja fram-eftri og tora at vóna, at okkurt mál og okkurt stig kanska er eftir enn.

Todi nær við

Seinasta korterið av fyrra hálvleiki var mest positivá føroyska lutan í dystinum.

Tá sóu vit t.d. unga klaksvikingin Toda Jónsson blomstra upp og seta rættiligan spenning í dystin. Fyrst, tá hann í 30. min. sleit seg leysan í vinstru síðu og fór framvið tveimum ella trimum bílsnum norðurlirum, fyrri síðani at skjóta beint yvir málinum. Løtu seinni var Todi aftur upp á spæl, men tá legði hann bóltin til Allan Mørkøre, sum royndi seg við góðum skoti.

Og aftur nakað seinni royndi Todi seg við einum góðum skoti.

Sanniliga ein lovandi EM-byrjan, og eingin ivi skal vera um, at danska verjan um tvær vikur kann fáa ávisar trupuleikar at dragast við, um føroyska landsliðið tá dugir at avmarka seg til verjuspæl við kontra-royndum.

Nevnast má forrestin eisini frálíka royndin, Torkil hevði í seinna hálvleiki. Varð hann ikki so tætt forfylgdur av Alan McDonald, hevði hann kanska sæð ein púra leysan Kára í hinum borðinum, men skotroyndin hjá

sandavágsmanninum í síðunetið var so tað nærmasta, vit komu okkara fjórða EM-máli.

Fina aðra ferð í seinna hálvleiki hevði Jan Allan Müller eina snøgt sagt geniala frispæling av Torkil, sum tó ikki kundi varðveita bóltin, tá ov tjúkt gjørdist fyrri. Sigíð so, at vit ikki hava eitt gott landslið — 47.000 menniskju móti einum landi við hálvari aðru millión íbúgvum, hvørs landslið bæði í 1982 og 1986 var við í HM-enda-spælinum.

Jóannes skaddur

Men fyrri at venda aftur til dystin mikukvældið, so hevði liðið ikki serliga góðar møguleikar at geva ein 100 prosent innsats.

Størsta grundin til tað var, at Jóannes Jakobsen allan dystin spældi, hóast hann týðiliga var darvaður av skaða í lærinum. Tá tiggju min. vóru eftir av dystinum, kom Kurt inn fyrri hann, og Mikkjal flutti aftur á aftasta pláss-ið.

Hetta skuldi verið gjørt nógv fyrr í dystinum, sjálvt um Kurt ikki hevði vant saman við liðnum hesar seinastu dagarnar undan dystinum. Hann varð innkallaður í evstu

løtu. Jóannes var ikki førur fyrri at geva ta trygd og tann aftasta skansa, hann annars plagar, og tí átti útskiiftingin at verið farin fram áðrenn.

At Ari varð skiftur út tíðliga í seinna hálvleiki, var í lagi, men hinvegin skuldi tann tá innskipti Jan Allan Müller havt byrjað inni. Kári stríddist væl á fremsta plássinum, men roynist best á miðjuni, meðan Jan Allan í síðstuni hevur sýnt dygd-ir, ið avgjört rættvisgera at hann byrjar inni í einum slikum dysti.

Fyri at venda aftur til Ara Thomassen, so virkaði hann ikki so vælupp-lagdur, og í fleiri for-um var hann ov seinur, tá byrgjast skuldi fyrri innleggun í høgru síðu hjá norðurlirum.

Mikkjal spældi rimiliga væl í miðverjun, men sløsaði flestu málspørkini, samstundis sum hann eisini fleiri ferðir ikki visti seg at vera eins ansin, og vit eru von at siggja hann.

Betri næstu ferð

Tommas Eli og Jan Dam royndust væl í verjuni, meðan Abraham, Torkil og Todi gjørdu tað gott á miðjuni. Fleiri ferðir helt Abraham bóltinum so leingi, at hinir funnu sær

pláss, so teir kundu verða spældir.

Torkil og Todi høvdu okkara størstu málkjans-ir, sum teir tó ikki kunnu sigast ringir fyrri ikki at brúka betur, og báðir vóru teir eisini við í verjuspæl-inum.

Allan stríddist eisini væl, og má sigast, at dómarin úr Finlandi ikki visti dygdir, tá hann fyrst gav Allani gula kortið fyrri eina avgjört milda eftir-takling, ið als ikki hevði tað uppá seg, ið Kingsley Black við Hollywood-tend-sum vildi gera hana til. Norðurlirarnir peikaðu dómaranum á, hvørjum hann skuldi geva gula kortið, ið hann annars ikki hevði vítað hvørjum hann skuldi givið tað.

Var gula kortið burtur-við, var reyða kortið tað ikki minni hol í høvðið, tá Allan Mørkøre og Gerry Taggart í jøvnum dysti lupu upp at skalla bóltin. Kundi Allan tikið armar-nar av sær í náttúrligum lopi upp eftir bóltinum, hevði alt sjálvandi sæð øðrvisi út, men hart kroystur av Taggart kom hann at nerta bóltin við arminum, og so helt finski dómarin, at nú mátti fimta málið koma av brotssparksblettinum.

Maðurin í málinum,

Jens Martin Knudsen, hevur avgjört staðið seg betur enn hann gjørdi mikukvældið, tá hann sjálvur mundi eiga tvey av norðurlirsku málunum. Og tá aftasti maður ikki kann taka alt, er ikki so lægið, at liðið tapir.

Á tíðindafundinum eftir dystin viðgekk Jens Mar-tin eisini, at hann átti sín part av skuldini fyrri, at tað gekk, sum tað gekk: «Eg átti tvey av málun-um, so eg má bara sláa fast, at tá eg ikki fái hasar bóltarnar, so má tað bara ganga, sum tað gekk».

Hinvegin er eingin ivi um, at Jens Martin og hin-ir gera rættast í at gloyma handan dystin sum skjót-ast. Hóast krøv um sigrar og javnleikir hanga yvir høvðunum á landsliðs-spælarunum, so er ikki at hugsa um tað.

Farið nú fullkomuliga frígjørdir á vøllin næstu ferð móti donum. Fylgið omanfyri nevndu upp-skrift, sum tit sjálvir hava gjørt, og fái á tann hátt eitt heiðurlíft úrslit móti Danmark.

Tað ber nevniliga væl til, at tað fer at ganga betur næstu ferð...

hj.

